

14 Αυγούστου 2013

Ο ανήφορος του Αυγούστου: Η αλληλοπεριχώρηση του Τιμίου Σταυρού και της Παναγίας μεταμορφώνουν και ανυψώνουν τον άνθρωπο σε κατά χάριν Θεό

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

(Μέσα από την Αγία Γραφή και την υμνολογία μας)

“Σταυρός πάντων των καλών, παρεκτικός καθοράται, προσκυνούμενος, και πάσα η κτίσις, εορτάζει εν χαρά, φωτιζομένη χάριτι, του εν αυτώ βουλήσει, ανυψωθέντος Θεού ημών”.(ζ ώδή της εορτής της προόδου του Τιμίου Σταυρού)

“Παρθενικής εκ νεφέλης σε τεχθέντα, και σάρκα γενόμενον, και προς το όρος

Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κυριε, και τη νεφέλη, τη φωτεινή σε περικυκλούμενον, φωνή του Γεννήτορος, αγαπητόν σε Υιόν, των μαθητών συμπαρόντων σοι, σαφώς εδήλου, ως ομοούσιον και ομόθρονον".(Από τους Αίνους της Μεταμορφώσεως)

Απ αρχής της περιόδου των παρακλήσεων τού Δεκαπενταυγούστου προς την Αγνήν και Καλήν Παναγία μας, ο Υιός της και Μεσσίας Ιησούς Χριστός στέλνει στους πιστούς Ορθοδόξους απλόχερα την Άκτιστη Χάρη Του. Η ειρήνη της καρδιάς, η καθαρότητα των λογισμών και τα δάκρυα της μετανοίας και ευχαριστίας, είναι τα πλέον χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτής της πνευματικής ευωχίας στην διάρκεια των παρακλήσεων. Εν τούτοις, από την άλλη μεριά, ο ανθρωποκτόνος και διώκτης Σατανάς με τα όργανά του, προσπαθεί λυσσαλέα να αποπροσανατολίσει, ει δυνατόν, τους πάντες. Ψευτογιορτές, παγκόσμιες φιέστες, βορβορώδεις συνεστιάσεις και δήθεν φιλοσοφικές συζητήσεις-αναζητήσεις, δημιουργούν τέτοια σύγχυση και πλάνη, ώστε κάποιοι δυστυχείς να μην οδηγούνται στην Αλήθεια, βλασφημώντας το Πανάγιον Πνεύμα, αρνούμενοι τον Ιησούν Χριστόν και την Αγίαν Ορθόδοξον Εκκλησίαν Του. Τί κρίμα! Πόσο αδικούν τους εαυτούς τους, ακολουθώντας το ψεύδος οι καϋμένοι. Προσκολλημένοι στο μεταπτωτικό θέλημά τους, στη γήϊνη λογική και σαθρή γνώμη τους, δένονται ψυχοσωματικά με χονδρό παλαμάρι από πάθη ατιμίας και κακίας καί στερούνται έτσι του θείου φωτισμού και της εν Χριστώ ελευθερίας. Οντως, φοβερή η σκλαβιά αυτή!

Ο Τριαδικός Θεός μας, όμως, με περισσή αγάπη και λεπτότητα, τους ελέγχει και τους υπενθυμίζει, ότι δια του Αγίου Πνεύματος ξαναβρίσκουμε τον χαμένο εαυτό μας, αλλά και ότι αυτοκαταστρέφονται όσοι τα βάζουν με την Εκκλησία. Ο Μεσσίας Ιησούς είναι η Ειρήνη του κόσμου, η Οδός, η Αλήθεια και η Ζωή. Απ Αυτόν εξέρχεται και καταβαίνει προς τον κόσμο κάθε καλό, αγαθό καί ωραίο. Μέσα στις άγιες εντολές Του κρύβεται μυστικά η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και ο τηρών αυτές τις εντολές καθίσταται κατοικητήριο της Τριαδικής Θεότητας.

« Εάν αγαπάτέ με, τας εντολάς τας εμάς τηρήσατε»(Ιω. ιδ , 15)• «ο έχων τας εντολάς μου και τηρών αυτάς, εκείνός εστιν ο αγαπών με• ο δε αγαπών με αγαπηθήσεται υπό του πατρός μου, και εγώ αγαπήσω αυτόν και εμφανίσω αυτόν εμαυτόν...εάν τις αγαπά με, τον λόγον μου τηρήσει, και ο πατήρ μου αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν ελευσόμεθα και μονήν παρ αὐτῷ ποιήσομεν»(Ιω. ιδ , 21-23).

Ο Άγιος Θεός, απ αρχής, δεν ηθέλησε να συμμαχήσει με τη σοφία αυτού του κόσμου, δηλαδή με τη Φύση αυτής της σοφίας που προέρχεται από τους ανθρώπους και είναι ξένη του αληθινού Θεού. Τουναντίον, ευδόκησε να σώσει τον κόσμο με τη «μωρία» του κηρύγματος του Σταυρού και της Αναστάσεως, όπου καταγγέλλεται η ατιμία, η υποκρισία, και η σκληροκαρδία της ψευδωνύμου

γνώσεως και φιλοσοφίας του κόσμου και βεβαίως της Νέας Εποχής. Τουτ' ἔστιν, θα λέγαμε, όλων εκείνων που ευρίσκονται ἔξω και πέρα από τη σφαίρα του κηρύγματος του Σταυρού και της Αναστάσεως του Μεσσίου.

Υπάρχουν, βέβαια και οι αντιλέγοντες, που λένε:

A) Πως να βεβαιωθούμε ότι θα ζήσουμε αιώνια, αν πιστέψουμε Αυτόν που πέθανε στον Σταυρό;

B) Πως θα λάβουμε ευλογία από Εκείνον που ἔγινε κατάρα;

Γ) Πως θα δικαιωθούμε αιώνια, όταν ο Δικαιών Χριστός κατεκρίθη και θανατώθη ως κατάδικος;

Μία βασική πρώτη προϋπόθεση για να κατανοήσει κάποιος την σταυροαναστάσιμη ζωή του Χριστού είναι η συγκεκριμένη παρακάτω ταπεινή προσευχή• “Δέσποτα Χριστέ...χάρισάι μοι τω πολλά Σοι πταίσαντι δάκρυα κατανύξεως•...γλύκανόν μου την ψυχήν τω Σω τιμίω αίματι, από της πικρίας ην με ο αντίδικος ἐπότισεν. Ὑψωσόν μου τον νουν προς Σε, κάτω ελκυσθέντα, και ανάγαγέ με από του χάσματος της απωλείας• ότι ουκ ἔχω μετάνοιαν, ουκ ἔχω κατάνυξιν, ουκ ἔχω δάκρυον παρακλητικόν, τα επανάγοντά με τέκνα προς ιδίαν κληρονομίαν. Εσκότισμαι τον νουν εν τοις βιωτικοίς πάθεσι, και ουκ ισχύω ατενίσαι προς Σε εν οδύνη, ου δύναμαι θερμανθήναι τοις δάκρυσιν της προς Σε αγάπης. Αλλά, Δέσποτα Κύριε Ιησού Χριστέ, ο θησαυρός των αγαθών, δώρησαί μοι μετάνοιαν ολόκληρον και καρδίαν επίπονον εις αναζήτησίν Σου• χάρισάι μοι την χάριν Σου και ανακαίνισον εν εμοί τας μορφάς της Σης εικόνας. Κατέλιπόν Σε, μη με εγκαταλίπης• ἔξελθε εἰς αναζήτησίν μου, επανάγαγέ με προς την νομήν Σου, συναρίθμησόν με τοις προβάτοις της εκλεκτής Σου ποιμένης, και διάθρεψόν με συν αυτοίς εκ της χλόης των θείων Σου Μυστηρίων• πρεσβείαις της Πανάγνου Μητρός Σου και πάντων των Αγίων Σου• Αμήν!” (ΙΚετήριος κανών στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό).

Κατόπιν τούτου, χρειάζεται πίστη και ειλικρίνεια όταν προσκυνούμε τον Τίμιο Σταυρό, ώστε δι' αὐτοῦ να καθαγιάζεται η ψυχή μας, να μη μας παραξενεύει το νόημά του, αλλά και να μας θεραπεύει πάσης φύσεως νοσήματα. Τότε

συνειδητοποιούμε τη σημασία του.

Για να κατανοήσουμε το Μυστήριο της Εκούσιας «ατιμώσεως» του Μεσσία, οφείλουμε πρώτιστα να μελετήσουμε και να αποκτήσουμε με τη Χάρη, τη Θεϊκή θυσιαστική αγάπη του Πατρός, που φανερώνεται δι Υιού εν Αγίω Πνεύματι στους πιστούς με τη Σταυρική θυσία του Ιησού στον Φρικτό Γολγοθά και εφ' όσον πιστέψουμε σ αυτό το Μέγα και Φρικτό Μυστήριο, θα καυχώμεθα εν τω σταυρώ του Χριστού, χωρίς να σκανδαλιζόμεθα και να σκανδαλίζουμε.

Αυτή η θυσία είναι το μυστήριο της υπακοής του Μεσσία προς τον Πατέρα. «Πλην ουχ ως εγώ θέλω, αλλ ως συ» (Ματθ. κστ , 39). Όλοι σχεδόν οι Άγιοι Προφήτες έγραψαν γι αυτήν την εκούσια ατίμωση του Σταυρικού θανάτου και την Ανάσταση του Ιησού Χριστού και Θεού. Αυτή η Σταυρική θυσία έσχισε οριστικά το χειρόγραφο της παρακοής και της ατιμίας. Γκρέμισε το μεσότοιχο που χώριζε τον Θεό από τους ανθρώπους και έδωσε στους πάντες την δυνατότητα να καταστούν τίμιοι και φιλότιμοι.

Η γλυκειά μας η Παναγία, διηκόνησε με την Αγιότητα και την Παρθενία, καθώς και με την απόλυτη υπακοή και ταπείνωσή της, - «ιδού η δούλη Κυρίου•γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου» (Λουκ. α , 38) - αυτό το φοβερό Μυστήριο της Σωτηρίας των ανθρώπων. Έτσι καθημερινά ευχαριστώντας, Την παρακαλούμε να μεσιτεύει για εμάς και να μας συμπαρίσταται.

Τι και αν κάποιος, μικροί και ανόητοι, παραμένουν στην ατιμία της απιστίας τους και διδάσκουν ούτω τους ανθρώπους; Μήπως θα καταργήσουν την Αλήθεια; Ιδού τι τους απαντά στο πρόβλημά τους ο Μεσσίας, εν Αγίω Πνεύματι, με τη γραφίδα του προφητάνακτος Δαβίδ: «Μη αισχυνηθήσαν επ' ἐμέ οι υπομένοντές σε Κύριε, Κύριε, των δυνάμεων, μηδέ εντραπήσαν επ' ἐμέ οι ζητούντες Σε ο Θεός του Ισραήλ...ότι ο ζήλος του οίκου σου κατέφαγέ με και οι ονειδισμοί των ονειδιζόντων σε επέπεσαν επ' ἐμέ. (Ψαλμός 68)

Εν κατακλείδι,

Ιδού άνθρωποι το μεγαλείον της υπέρτατης θυσίας του Υιού του Θεού και του Υιού τής Παρθένου: «Σήμερον της σωτηρίας ημών το κεφάλαιον, και του απ' αιώνος μυστηρίου η φανέρωσις• ο Υιός του Θεού, υιός της Παρθένου γίνεται, και Γαβριήλ την χάριν ευαγγελίζεται». (Απολυτίκιο Ευαγγελισμού).

Να γίνουμε θεοί κατά χάριν και να ζήσουμε την Θεία Μεταμόρφωση.

“Δεύτε μοι πείθεσθε λαοί, αναβάντες εις το όρος το Άγιον, το επουράνιον αύλως στώμεν εν πόλει ζώντος Θεού, και εποπτεύσωμεν νοί Θεότητα άϋλον, Πατρός και Πνεύματος, εν Υιώ μονογενεί απαστράπτουσαν”.(θ ώδή κανόνος Μεταμορφώσεως)

“Ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήση εν τη σκοτία, αλλ έξει το φως της ζωής”(Ιω. η , 12).

Ναι, Κύριε Ιησού. Εσύ είσαι ο Ην, ο Ων και ο Ερχόμενος. Εσύ είσαι το Παν. Σε σένα, Κύριε, η Δόξα, η Τιμή και το Κράτος εις τους αιώνας.Αμήν.